

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 835/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. F., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 182/07 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Obdo 78/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. F. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. apríla 2014 doručená sťažnosť Ing. J. F. (ďalej len „sťažovateľ“), pričom z jej zmätočného obsahu a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 182/07 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Obdo 78/2013.

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažnosť sa týka *„Prieťahu v súdnom konaní o žalobe podanej dňa 3. októbra 2007, č. k. 27Cb/182/2007 Okresným súdom Košice I. Právoplatne neukončenom Najvyšším súdom SR do dnešného dňa“*. Z popisu skutkového stavu ďalej vyplýva, že napadnuté konanie na najvyššom súde sa viedlo pod sp. zn. 3 Obdo 78/2013. Sťažovateľ najvyššiemu súdu vytýka, že napadnuté konanie o dovolaní zastavil, pričom *„Zastavenie konania nie je právoplatným rozhodnutím o žalobe. Neustanovuje právnu istotu.“*

3. Podľa názoru sťažovateľa lehota na podanie sťažnosti je zachovaná, pretože *„Posledné konania vo veci žaloby vykonal Najvyšší súd SR dňa 30. januára 2014. Žalobcovi doručené Okresným súdom Košice I cestou pošty dňa 25.3.2014.“*. Rovnako je sťažovateľ aj toho názoru, že podmienky pre podanie sťažnosti sú splnené: *„Podaním sťažnosti včas, konaniami prvostupňového, odvolacieho a Najvyššieho súdu SR. Právoplatne nerozhodnutím o žalobe po dobu 7 /sedem/ rokov.“*

4. Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že v napadnutých konaniach došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a domáha sa aj priznania primeraného zadosťučinenia *„vo výške 58 000 Eur“*. Priznanie zadosťučinenia v uvedenej výške odôvodňuje najmä *„škodami, spôsobené prieťahom v súdnom konaní. Konaniami spôsobom odporujúcim zákonom, Ústave SR a medzinárodnej zmluve“*.

5. Zo sťažnosti napokon vyplýva tento *„návrh na rozhodnutie:*

Ak sa potvrdí porušenie práv sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie v primeranej lehote a protiprávne uložená povinnosť zaplatiť 62,70 Eur JUDr. L. L.(...), navrhuje sa:

a.

Vyhlásiť neplatnosť rozhodnutí:

- *Najvyššieho súdu SR, 3Obdo 78/2013-322, zo dňa 30. januára 2014,*
- *Krajského súdu Košice, 2 Cob/33/2010-191, zo dňa 29. marca 2010,*
- *Okresného súdu Košice I, 27Cb/182/2007-64, zo dňa 28. októbra 2009.*

b.

Zrušiť povinnosť:

Zaplatiť JUDr. L. L. trovy dovolacieho konania.

c.

Prikázať Okresnému súdu Košice I:

- *zvolať konanie na prejednanie a schválenie obdržanej mimosúdnej dohode od žalovanej spoločnosti, rozhodnúť o náhrade škôd a trovách konania. (...)*
- *vykonať nápravu spôsobenú výmazom spoločníka do doby jeho výmeny(...),*
- *posúdiť konania konateľa za spoločnosť a spoločníkov do doby jeho výmeny(...)*

d.

Priznať žalobcovi:

- *morálne zadostučinenie vo výške 58 000 Eur,*
- *náhrady škody vo výške 24 Eur.*

e.

Všeobecný súd upozorniť, že do doby podania dovolania o podanej žalobe, o žalobe sa malo konať spôsobom odporujúcim zák. 291/2009 Z. z., v náv. Na zák. 385/2000 Z. z.“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že táto v časti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 182/07, je oneskorene podaná.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začala v okolnostiach danej veci plynúť dňom, keď sa sťažovateľ „dozvedel“ o zbytočných priet'ahoch, teda o „inom zásahu“ okresného súdu, ktorého tiež označil za účastníka tohto konania, a to najneskôr dňom právoplatného skončenia napadnutého konania. Keďže v uvedenom konaní, ako to sám sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, bol vydaný rozsudok ešte 28. októbra 2009, ktorý v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Cob 33/2010 z 20. marca 2010 nadobudol ešte v roku 2010 právoplatnosť (inak by sťažovateľ nemohol podať proti nemu dovolanie), sťažovateľ sa o namietaných zbytočných priet'ahoch mohol dozvedieť už v roku 2010. Pretože predmetná sťažnosť z 22. apríla 2014 bola podaná na ústavnom súde v čase (22. apríla 2014), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa už nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné posúdiť sťažnosť v tejto časti ako návrh podaný oneskorene.

9. Pokiaľ sťažovateľ namieta aj porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Obdo 78/2013, sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty (II. ÚS 26/95). Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súde, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Zo samotného podania sťažovateľa vyplýva, že napadnuté konanie najvyššieho súdu bolo ukončené uznesením najvyššieho súdu č. k. 3 Obdo 78/2013-322 dňa 30. januára 2014. Sťažovateľ sa napriek tomu na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou až 22. apríla 2014,

t. j. v čase, keď porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru na najvyššom súde, ktorý sťažovateľ tiež označil za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k uvedeným právam (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru vo vzťahu k najvyššiemu súdu v čase, keď v označenom konaní pred najvyšším súdom namietané porušenie práv už netrvalo, a teda vo vzťahu k najvyššiemu súdu bola odstránená jeho právna neistota, bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

10. Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy (bod 6 tohto uznesenia) vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

Pokiaľ sa sťažovateľ v bode 6 tohto uznesenia vo svojom „návrhu na rozhodnutie“ domáha toho, aby ústavný súd rozhodol o náhrade škody „vo výške 24 Eur“, ústavný súd konštatuje, že o tomto nároku rozhoduje najprv všeobecný súd a až následne na základe prípadného kvalifikovaného návrhu ústavný súd. Preto bolo potrebné v tejto časti sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

11. V zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také

rozhodnutie alebo opatrenie zruší. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadostučinenie.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že rozhodnutie, ktorým by ústavný súd zrušil rozhodnutie „*Najvyššieho súdu SR, 3Obdo 78/2013-322, zo dňa 30. januára 2014, Krajského súdu Košice, 2 Cob/33/2010-191, zo dňa 29. marca 2010, Okresného súdu Košice I, 27Cb/182/2007-64, zo dňa 28. októbra 2009.*“, prikázal „*Okresnému súdu Košice I*“ vykonanie rôznych procesných úkonov, ako aj priznal sťažovateľovi „*morálne zadostučinenie vo výške 58 000 Eur*“, tak ako to požaduje sťažovateľ vo svojom „*návrhu na rozhodnutie*“, sú viazané na vyhovenie vo veci samej. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol, uvedenými (inak zmätočnými) návrhmi sa pri svojom rozhodovaní už podrobnejšie nezaoberal.

12. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2014